

מסכת כתובות

פרק י

א. מי שהה נשוי שתי נשים ומת, בראשונה קודמת לשניה, וירושי בראשונה קודמין לירושי שניה. נשא את בראשונה ומתה, נשא שניה ומת הוא, שניה וירושיך קודמים לירושי בראשונה:

ב. מי שהה נשוי שתי נשים ומתו ולאחר כה מת הוא, ויתומים מבקשים כתבת אפן אין שם אלא שתי כתבות, חולקין בשווה. היה שם מותר דין, אלו נוטلين כתבת אפן ואלו נוטלים כתבת אפן. אם אמרו יתומים, אנחנו מעלים על נכסים אבינו יתר דין, כדי שיטלו כתבת אפן, אין שומעין להן, אלא שמן את הנכסים בבית דין:

ג. היה שם נכסים בראוי, אין כבמץק. רבינו שמעון אומר, אפילו יש שם נכסים שאין להם אחריות, אין כלום, עד שיבתו נכסים שיש להן אחריות יותר על שתי הכתבות דין:

ד. מי שהה נשוי שלוש נשים ומת, כתבתה של זו מנה ושל זו מאותים ושל זו שלש מאות ואין שם אלא מנה, חולקות בשווה. היה

שם מאתים, של מנה נוטלה חמישים, של מאתים ושל שלישי מאות, שלישייה שלזהה של זהב. היו שם שלישי של מהות, של מנה נוטלה חמישים, ושל מאתים, מנה, ושל שלישי מאות, שלישייה של זהב. וכן שלישייה שהטילו לכיס, פחתו או הותירו, כה הוא חולקון:

ה. מי שעיה נשוי ארבע גברים ומת, בראשונה קודמת לשניה, לשניה לשלישית, ושלישית לרבייעית. בראשונה בשבעת לשניה, לשניה לשלישית, ושלישית לרבייעית, ורביעית גברעת שלא בשבועה. בן גנס אומר, וכי מפני שהוא אחרונה גשכרת, אף היא לא תפרע אלא בשבועה. היו יוצאות כלן ביום אחד, כל הקודמת לשברפה אפלו שעיה אחת, זכתה. וכך היה כתובין בירושלים שעות. היו כלן יוצאות בשעה אחת ואין שם אלא מנה, חולקות בשעה:

ו. מי שעיה נשוי שתי גברים, ומכר את שידחו, וכתבה ראשונה לולוקם דין ודברים אין לי עמה, השניה מוציאה מהלוקם, בראשונה מן השניה, מהלוקם מן בראשונה, וחזרות חלילה עד שעישו פשרה ביניהם. וכן בעל חוב. וכן אשה בעלת חוב: